

Die Flamme der Verheißung

The image is a full-page illustration. It features a woman's profile in silhouette, facing left. Her hair is depicted as a series of flowing, flame-like waves. The colors of the hair transition from bright orange and yellow at the top, through deep reds, to a cool blue and teal at the bottom. The background is dark, with a subtle glow around the woman's head and shoulders, suggesting a light source behind her. The overall mood is ethereal and powerful.

Jan Jauchzer

KÜNYE

Metinler: © Telif hakkı Jan Jauchzer'e aittir.

Kapak tasarımı: © Telif hakkı Jan Jauchzer'e aittir.

Jan Jauchzer

c/o Adressgeber #1393

An der Alten Ziegelei 38

D - 48157 Münster

Görüntü materyali için lisans bildirimi

Web sitemde sunulan görseller, <https://studio.aisixteen.com/> ve <https://www.artguru.ai/> ve Dall-3'ün gelişmiş yapay zekası kullanılarak oluşturuldu. Bu teknoloji, çalışmalarımın içeriğini en iyi şekilde tamamlayan yaratıcı ve benzersiz görsel temsiller yaratmayı mümkün kılıyor. Burada gösterilen resimlerin tüm hakları bana aittir ve kullanımlarına yalnızca bu web sitesi çerçevesinde izin verilmektedir. Başka herhangi bir kullanım açık izin gerektirir.

Görüntüler ayrıca web sitesi <https://coverdesignai.com/>'nin yardımıyla oluşturuldu.

© 2024 Ocak Jauchzer. Tüm hakları saklıdır.

İçindekiler

Bölüm 1: Unutulmuşlar Köyü	4
Bölüm 2: Kayboluş	22
Bölüm 3: Yolculuk Başlıyor	29
Bölüm 4: Gizli Şehir	35
Bölüm 5: Karar	42
Bölüm 6: Son Savaş	57
Bölüm 7: Dönüş	65
Bölüm 8: Sihrin Geleceği	80
Bölüm 9: Yeni Çağ	94

Bölüm 1: Unutulmuşlar Köyü

Sis, hayatın gün doğumundan gün batımına kadar sürekli bir çalışma ve sessizlik ritmini takip ettiği Eldoria köyünün yosun kaplı taşlarının üzerinde ağır bir şekilde asılı kaldı. Burada huzursuz bir kalbi olan 17 yaşında genç bir kadın olan Elara yaşıyordu. Gümüş grisi saçları ve geçmiş zamanların büyüüne sarsılmaz bir inancı olan kararlı bir yaşlı kadın olan büyükannesi Arinna ile birlikte büyüdü.

Köylüler sihir hakkında pek konuşmadılar. Çocuklar ve aptallar için tasarlanmış bir peri masalı gibi davrandılar. Ama büyükanne Arinna, Elara'ya gizlice hikayeler anlattı - bir zamanlar büyülü bir dünyaya giden yolu gösteren gökyüzünde parıldayan yıldızlar ve ailesinin kanında akması gereken eski bir güç hakkında.

Elara'nın günleri işle doluydu: su çekmek, ekmek pişirmek, ot toplamak, ama geceleri, rüzgar evin önündeki eski meşe ağaçlarının arasından estiğinde garip bir özlem duyuyordu. Sanki içinde saklanmış ve unutulmuş bir şey bekliyordu.

Bir gece, dolunay köyü gümüşü bir ışıkla yıkadığında, rüya gördü. Sıradan bir rüya değildi.

Yumuşak ama acil bir ses adını fısıldadı: "Elara... Alev yeniden alevlenecek. Onları arayın."

Sis, hayatın gün doğumundan gün batımına kadar sürekli bir çalışma ve sessizlik ritmini takip ettiği Eldoria köyünün yosun kaplı taşlarının üzerinde ağır bir şekilde asılı kaldı. Burada huzursuz bir kalbi olan 17 yaşında genç bir kadın olan Elara yaşıyordu. Gümüş grisi saçları ve geçmiş zamanların büyüsüne sarsılmaz bir inancı olan kararlı bir yaşlı kadın olan büyükannesi Arinna ile birlikte büyüdü.

Köylüler sihir hakkında pek konuşmadılar. Çocuklar ve aptallar için tasarlanmış bir peri masalı gibi davrandılar. Ancak büyükanne Arinna, Elara'ya gizlice bir zamanlar büyülü bir dünyaya giden yolu gösteren gökyüzünde parıldayan yıldızların ve ailesinin kanında aktığı söylenen eski bir gücün hikayelerini anlattı. Bu ykler, Elara'nın monoton olan hayatında küçük kıvılcımlar gibiydi. Yaşıtları dokumaya, fırınlamaya ya da evlilik hayatına hazırlanmaya kendini adanmışken, Elara daha büyük bir şeyin, kelimelere dökemediği bir şeyin özlemini çekiyordu.

Eldoria'daki günler hep aynıydı. Sabahleyin kuyudan su getirildi, ğlen Elara Arinna ile çevredeki ormanda topladıkları otlar ve köklerden basit yemekler pişirdi. Öğleden sonraları, tarlalarda yardım ettikten sonra sık sık kirli elleri ve yorgun bacaklarıyla geri döndü. Ancak bir köylünün görevlerini yerine getirirken, ruhu başka bir yerdeydi.

Kendini uzak diyarlara seyahat ettiğini, bilinmeyen ormanları geçtiğini ve kimsenin bilmediği sırları ortaya çıkardığını hayal etti.

Elara'nın büyükannesi sık sık onu göz ucuyla izliyordu ve torununun kaderinde daha fazlası olduğunu hissediyor gibiydi. Ama hiçbir şey söylemedi. Bunun yerine, Elara'ya ara sıra parşömen üzerine bazı eski semboller çizmesini ya da uzun zamandır unutulmuş bir büyü gibi görünen birkaç esrarengiz kelimeyi tekrarlamasını söyledi. "Bu sadece bir oyun," demişti Arinna bir keresinde, Elara bu tuhaf egzersizlerin ne anlama geldiğini sorduğunda. Ama büyükannesinin sesindeki ciddiyet, bundan şüphe etmesine neden oldu.

Bir akşam, güneş uzak tepelerin ardında kaybolurken ve yıldızların ışığı köyü aydınlatırken, Elara ve Arinna ateşin yanında oturdular.

Odun çatırdarken ve bacaya küçük kıvılcımlar yükselirken havada kurutulmuş lavanta kokusu vardı. Arinna başka bir hikâye daha anlattı ama bu akşam bir şey farklıydı. Sesi daha ciddi geliyordu ve gözlerinde Elara'nın anlamlandıramadığı bir ifade vardı.

"Ailemizin neden hiç ayrılmadığını biliyor musun Elara?" diye başladı. Ellerinde küçük bir fincan bitki çayı tutuyordu. Elara başını salladı. "Eski bir yükümlülükle buraya bağlıyız. Her zaman anlamasak bile korumamız gereken şeyler var." "Bazen hayat, kolay olan ile doğru olan arasında seçim yapmamızı gerektirir."

Elara daha fazlasını sormak istedi ama Arinna hemen konuyu değiştirdi ve uzun zaman önce denize batmış olan uzak bir krallıktan bahsetti. Ancak büyükannesinin sözleri onun gitmesine izin vermedi. "Yükümlölük" derken neyi kastetti? Ve Eldoria'da, haritada neredeyse hiç kimsenin bulamayacağı bu küçük, تنها köyde korunacak ne vardı?

Cevap, Elara'nın tahmin ettiğinden daha erken gelecekti. O akşam daha sonra yatağına gittiğinde, büyükannesinin düşüncesini bırakamadı. Küçük ev sessizdi, sadece ahşap zeminin hafif gıcırtısı ve rüzgarın uzaktan uğultusu duyulabiliyordu. Elara tavandaki eski kiremlere baktı ve düşüncelerini düzenlemeye çalıştı. Çocukken kulak misafiri olduğu bir konuşmayı hatırladı. İki köylü Arinna'dan, onun tuhaflıklarından ve sanki bu dünyadan gelmiş gibi görünen tuhaf bilgisinden bahsetmişti.

"O yaşlı bir cadı," demişti içlerinden biri, yarı şaka bir tavırla. "Ya da daha kötüsü, eski büyü'nün koruyucusu."

Ama Elara bu düşüncesini daha fazla sürdüremeden göz kapakları kaydı.

Gün uzun sürmüştü ve gecenin sessizliği duyularının üzerinde bir battaniye gibi uzanıyordu.

Ay en tepeye çıktığında ve gümüşi ışığı Elara'nın odasındaki küçük pencereden düştüğünde, Elara mışıl mışıl uyudu. Dışarıdaki rüzgâr dinmişti ve köy tam bir sessizlik içinde yatıyordu. Elara'nın rüyaları çoğunlukla tarlaların, orman yollarının ya da küçük pazar meydanının olağanüstü bir şekilde kısacık görüntüleriydi. Ama bu sefer farklıydı.

Rüyasında, garip bir gökyüzünün ışığında parıldayan yüksek dağlarla çevrili geniş bir ovada duruyordu. Hava ılıktı ve aynı anda hem tatlı hem de baharatlı garip bir koku ciğerlerini doldurdu. Önünde, dünyadan büyüyen bir yıldız gibi, küçük ama doğal olmayan bir şekilde parlak bir alev titredi. Sakin ve ısrarcı bir ses onunla konuştu.

"Elara ... Alev yeniden alevlenecek. Onları arayın."

Kelimeler onda yankı uyandırdı, ama onları anlamadı. Kimin konuştuğunu sormak istedi ama sesi başarısız oldu. Bunun yerine, hem sakinleştirici hem de rahatsız edici bir sıcaklıkla dolup taştı. Aleve dokunmak istedi ama elini uzattığında bir sarsıntıyla uyandı. Oda sessizdi ve ay ışığı gitmişti. Gökyüzünde sadece yıldızlar belli belirsiz parlıyordu. Elara doğruldu ve kalbinin hızla attığını hissetti. Üzerinde büyükannesinin yıllar önce ona verdiği eski bir kitap olan

küçük bir kitabın bulunduğu komodine baktı. Kapakta, daha önce hiç yorumlayamadığı bir sembol kabartmalıydı: bir daire ile çevrili bir alev.

Rüya onun gitmesine izin vermedi. Kitaba uzandı, açtı ve üzerinde garip karakterlerin olduğu ilk sayfalara baktı. Hayatında ilk kez, büyükannesinin hikayelerinin sadece bir peri masalından daha fazlası olduğunu hissetti.

Elara'nın yolculuğu başlamıştı, henüz bilmese bile.

Sis, hayatın gün doğumundan gün batımına kadar sürekli bir çalışma ve sessizlik ritmini takip ettiği Eldoria köyünün yosun kaplı taşlarının üzerinde ağır bir şekilde asılı kaldı. Burada huzursuz bir kalbi olan 17 yaşında genç bir kadın olan Elara yaşıyordu.

Gümüş grisi saçları ve geçmiş zamanların büyüüne sarsılmaz bir inancı olan kararlı bir yaşlı kadın olan büyükannesi Arinna ile birlikte büyüdü.

Köylüler sihir hakkında pek konuşmadılar. Çocuklar ve aptallar için tasarlanmış bir peri masalı gibi davrandılar. Ancak büyükanne Arinna, Elara'ya gizlice bir zamanlar büyülü bir dünyaya giden yolu gösteren gökyüzünde parıldayan yıldızların ve ailesinin kanında aktığı

söylenen eski bir gücün hikayelerini anlattı. Bu öyküler, Elara'nın monoton olan hayatında küçük kıvılcımlar gibiydi.

Yaşıtları dokumaya, fırınlamaya ya da evlilik hayatına hazırlanmaya kendini adanmışken, Elara daha büyük bir şeyin, kelimelere dökemediği bir şeyin özlemini çekiyordu.

Eldoria'daki günler hep aynıydı. Sabahleyin kuyudan su getirildi, öğlen Elara Arinna ile çevredeki ormanda topladıkları otlar ve köklerden basit yemekler pişirdi. Öğleden sonraları, tarlalarda yardım ettikten sonra sık sık kirli elleri ve yorgun bacaklarıyla geri döndü. Ancak bir köylünün görevlerini yerine getirirken, ruhu başka bir yerdeydi. Kendini uzak diyarlara seyahat ettiğini, bilinmeyen ormanları geçtiğini ve kimsenin bilmediği sırları ortaya çıkardığını hayal etti.

Elara'nın büyükannesi sık sık onu göz ucuyla izliyordu ve torununun kaderinde daha fazlası olduğunu hissediyor gibiydi. Ama hiçbir şey söylemedi. Bunun yerine, Elara'ya ara sıra parşömen üzerine bazı eski semboller çizmesini ya da uzun zamandır unutulmuş bir büyü gibi görünen birkaç esrarengiz kelimeyi tekrarlamasını söyledi. "Bu sadece bir oyun," demişti Arinna bir keresinde, Elara bu tuhaf

egzersizlerin ne anlama geldiğini sorduğunda. Ama büyükannesinin sesindeki ciddiyet, bundan şüphe etmesine neden oldu.

Bir akşam, güneş uzak tepelerin ardında kaybolurken ve yıldızların ışığı köyü aydınlatırken, Elara ve Arinna ateşin yanında oturdular. Odun çatırdarken ve bacaya küçük kıvılcımlar yükselirken havada kurutulmuş lavanta kokusu vardı. Arinna başka bir hikâye daha anlattı ama bu akşam bir şey farklıydı. Sesi daha ciddi geliyordu ve gözlerinde Elara'nın anlamlandıramadığı bir ifade vardı.

"Ailemizin neden hiç ayrılmadığını biliyor musun Elara?" diye başladı. Ellerinde küçük bir fincan bitki çayı tutuyordu. Elara başını salladı.

"Eski bir yükümlülükle buraya bağlıyız. Her zaman anlamasak bile korumamız gereken şeyler var." "Bazen hayat, kolay olanla doğru olan arasında seçim yapmamızı gerektirir."

Elara daha fazlasını sormak istedi ama Arinna hemen konuyu değiştirdi ve uzun zaman önce denize batmış olan uzak bir krallıktan bahsetti. Ancak büyükannesinin sözleri onun gitmesine izin vermedi. "Yükümlülük" derken neyi kastetti? Ve Eldoria'da, haritada neredeyse

hiç kimsenin bulamayacağı bu küçük, تنها köyde korunacak ne vardı?

O akşam cevap yoktu. Ama Elara çayı bitirip daha sonra yatağına giderken, içinde tuhaf bir huzursuzluk hissetti. Sanki büyükannesi ona önemli bir şey söylemek istemiş ama kelimeleri bulamamış gibiydi. Dışarıdaki rüzgâr yaşlı ağaçların arasından hışırdadı ve yıldızlar gökyüzünde belli belirsiz parılıyordu.

Ertesi sabah, gün diğerleri gibi başladı.

Elara kuyudan su getirdi, soba için odun kesti ve büyükannesinin çok sevdiği küçük bitki saksılarına baktı. Ama aklına bir düşünce takıldı: Arinna onu bir şeye hazırlamak için kasıtlı olarak bu kadar çok hikaye anlatmış mıydı? Hepsi daha büyük bir planın parçası mıydı?

Elara, peri masallarına inanan bir hayalperest değildi. Hayatın zor ve görevlerle dolu olduğunu biliyordu. Ama içinin derinliklerinde, bildiği şekliyle dünyayı aşan daha fazla gerçek olup olamayacağı sorusu ortaya çıktı.

Gün geçip gecenin gölgeleri tekrar Eldoria'nın üzerine çöktüğünde, Elara büyükannesine hikayelerinin anlamını sormaya kararlıydı. Ama yaşı kadının usulca mırıldandığını ve gizemli bir gülümsemeyle otları kestiğini görünce buna karşı karar verdi. Doğru an değildi.

Bunun yerine, odasındaki eski masaya oturdu ve Arinna'nın bir zamanlar ona verdiği küçük bir kitabı çıkardı.

Yıpranmış köşeleri ve sararmış sayfaları ile göze çarpmayan bir kitaptı, ama Elara onu her zaman özel bulmuştı. Kitabın içinden geçti ve kitap boyunca dolaşan garip sembollere ve çizimlere baktı. Bazıları ona tanıdık geliyordu, bazıları ise ona tamamen yabancıydı.

Sayfaları gözden geçirirken kendini sakinleşmiş, neredeyse rahatlamış hissetti. Büyükannesinin sözleri kafasında yankılandı: "Bazen hayat seçim yapmamızı gerektirir." Ama hangi kararı vermesi gerekiyordu?

Ve neden büyükannesinin cevabı bildiğini hissetti, ama henüz ona güvenmek istemedi?

O akşam, Elara hafif bir önsezi duygusuyla uykuya daldı. Bugün ya

da yarın değil, yakında bir şeylerin deęiőeceğini biliyordu. Ve ne gelirse gelsin, o hazır olacaktı.

Sis, Eldoria'nın dar sokaklarında yoğun bir şekilde sürüklenirken, günün son ışıık huzmeleri yavaş yavaş kayboldu. Elara o günkü görevlerini tamamlamış ve küçük odasına dönmüştü.

Kuru otların ve eski odunların tanıdık kokusu havayı doldururken, aşağıdan gelen ateşin hafif çatırdaması düşüncelerini sakinleştirdi. Masasına oturdu ve büyükannesinin ona verdiği eski kitabı açtı.

Sararmış sayfalardaki semboller, parmaklarını üzerlerinde gezdirirken canlanıyor gibiydi. Onlarla ilgili bir şey onlara derin, tarif edilemez bir bağlantı dedi.

Eldoria'daki günler monoton olabilirdi ama Elara büyükannesinin küçük ipuçlarını anlamayı öğrenmişti. Söylediği her kelimenin, yaptığı her eylemin gizli bir anlamı var gibiydi. Bu gece bir istisna değildi. Arinna akşam yemeğinde gelişigüzel bir şekilde "bir şeyleri çözmesi" gerektiğini ve her zamankinden daha erken geri çekildiğini söylemişti.

Elara onları sadece yarısı fark etmişti, kitabın eski sembolleri

arasında düşüncelere dalmıştı.

Gece derinleşip karanlık köyü kapladığında, Elara yalnız olduğunu fark etti. Ateşin sesleri kesilmişti ve büyükannesinin genellikle yan odadan gelen yumuşak horlaması yoktu.

Elara ayağa kalktı, ayaklarının altındaki soğuk döşeme tahtalarını hissetti ve Arinna'nın odasının kapısını açtı. Boştu.

Battaniye düzgünce katlandı, otlar dikkatlice masanın üzerine örtüldü, ama büyükannesinden hiçbir iz yoktu.

İçine rahatsız edici bir his yayıldı. Arinna hiçbir zaman bir mesaj ya da ipucu olmadan ortadan kaybolmamıştı. Elara aceleyle evin içinde dolaştı, mutfakta, küçük kilerde ve hatta serin gece havasında dışarıda arama yaptı, ama büyükannesi gitmişti.

Eve geri döndüğünde gözleri tekrar masasının üzerindeki kitaba takıldı.

Ama bu sefer bir şey farklıydı. Kitap kendi kendine açılmıştı ve sayfalardan birinde bir sembol yumuşak, altın bir ışıkta parlıyordu. Bu, bir gece önce sadece basit bir çizim olan bir daireyle çevrili bir alevdi.

Elara titreyen elleriyle kitaba yaklaştı. Sayfadaki kelimeler sanki canlıymış gibi oluşuyor gibiydi ve dili bilmese de anlamını anlıyordu. "Alev geçtiğinde mirasçı denir. Karanlık seni bulmadan önce gerçeği bul."

Elara elinde kitapla geri çekildi. Düşünceleri yarıştı. Büyükannesi ondan ne saklamıştı?

Bu semboller ne anlama geliyordu ve Arinna o gece neden ortadan kaybolmuştu?

Kapının donuk bir şekilde çalınması onu ürküttüğünde açıklanamaz bir korku duygusu içine girdi.

Arkasını döndü, kalbi çarpıyordu ama kapıyı açtığında orada kimse yoktu. Bunun yerine, eşikte tek bir yanmış parşömen yatıyordu. Kenarlar hala belli belirsiz parlıyordu ve kitapta olduğu gibi kağıdın ortasına da aynı sembol kazınmıştı. Altında, Elara'nın nedenini bilmeden yüksek sesle söylediği üç kelime vardı.

"Arayanlar geliyor."

O anda evin ışığı söndü ve buz gibi bir rüzgar odayı süpürdü. Gölgele karanlıkta hareket etti ve Elara etrafında ürkütücü bir varlık hissetti. Ama paniklemek yerine kitabı daha sıkı kavradı ve bir çıkış yolu aradı. Büyükannesi ona eski büyüler, koruyucu büyüler ve gizli güçler hakkında hikayeler anlatmıştı. Şimdi bu sihrin gerçekten var olup olmadığını öğrenmenin zamanı gelmişti.

Elara, büyükannesinin ona öğrettiği bir sembolü, koruma sağlaması beklenen basit bir kalıbı hatırladı. Titreyen eliyle onu havaya kaldırdı ve Arinna'nın bir zamanlar ona öğrettiği kelimeleri söyledi. "Lümen emanetçisi."

Önünde parlak ve sıcak bir ışık parladı ve gölgeler geri çekildi. Varlık kayboldu ve odadaki karanlık yavaş yavaş geri çekildi.

Elara nefes nefese duruyordu, kitap hâlâ elindeydi. Tehlike geçmişti ama bunun sadece bir başlangıç olduğunu biliyordu.

Etrafına baktığında eşikteki parşömenin yanmış olduğunu fark etti. Ama yattığı yerde, şimdi yere çizilmiş gibi görünen bir harita görünüyordu. Elara'nın bilmediği bir alanı gösteriyordu: ormanlar, dağlar ve ona kitabını hatırlatan yalnız bir sembol.

Elara cevapları bulması gerektiğini biliyordu.

Büyükannesi gitmişti, karanlık güçler onun peşindeydi ve kitap her şeyi anlamasına yardımcı olabilecek sırlar içeriyordu. Artık basit bir köylü değildi. O bir mirasçıydı ve bu ne anlama geliyorsa, öğrenecekti.

Elara gecenin geri kalanını kitabı ve haritayı inceleyerek geçirir,

ancak düşünceleri büyükannesinin etrafında dönmeye devam eder.

Sabah hiçbir cevap getirmez, sadece daha da derin bir boşluk getirir.

Güneş doğarken, Eldoria sanki bir şey bekliyormuş gibi sessizdir.

Ancak Elara, büyükannesini aramanın sadece bir bilgi yolculuğu olmayacağını, aynı zamanda geçmişini ve geleceğini geri dönülmez bir şekilde değiştirecek güçlerin de dikkatini çektiğini çok az biliyor.